

یادداشت

سریال دارودسته گالیسیا داستانی از جنس توطئه و عشق فرزانه‌متین

دارودسته گالیسیا یا Gangs of Galicia، یک سریال هفت‌قسمتی اسپانیایی است که ژوئن ۲۰۲۴ از شبکهٔ نتفلیکس پخش شد و درحال حاضر در پلتفرم‌های ایرانی قابل تماشااست. این سریال در ژانر جنایی و درام است. هنرمندانی همچون کلارا لاگو، تامار نواس، فرانسسیس گاریدو، کریس ایگلسیاس و ایزابیل ناویرا در آن به ایفای نقش پرداخته‌اند و راجر گوآل و خاویر رودریگز، با هم فصل اول آن را کارگردانی کرده‌اند. برگ برنده «دارودسته گالیسیا» این است که بر اساس رخداد‌های واقعی به نمایش درآمده، داستان در مورد یک وکیل زن جوان به نام آتاست که پس از قتل پدرش متوجه می‌شود او یک زندگی دوگانه داشته. از این‌رو او وارد شهر کوچکی به نام کامبادوس می‌شود و با تغییر هویت خود، با نفوذ به یک کارتل مواد مخدر و نزدیک شدن به پسر رهبر آن، دنیل، تلاش می‌کند تا انتقام پدرش را بگیرد. جذابیت اصلی این سریال غیرانگلیسی، ارتباط بازی دو بازیگر اصلی آن، یعنی آنا و دنیل است و در هر اپیزودی که این دو جدا و دور از هم هستند، از جذابیت آن اپیزود کاسته می‌شود؛ چراکه رابطه پیچیده و عاشقانه و البته به‌شدت خطرناک این دو، موقعیت‌هایی را ایجاد کرده که سریال را مهیج‌تر می‌کند. گالیسیا، یکی از بخش‌های خودمختار اسپانیاست که در شمال غرب شبه‌جزیره ایبری واقع شده است. سازندگان آن به خوبی بر جغرافیای اسپانیا مسلط بودند و جاگیری گروه‌های خلافکار را در مناطق خاص این کشور با ظرافت خاصی به نمایش می‌گذارند. شاید برای خیلی‌ها عجیب باشد که کشوری در دل اروپا چنین سیستماتیک با کارتل‌های مواد مخدر که منبع آن از کلمبیا تأمین می‌شود، همکاری می‌کند. اما گاهی این کارتل‌ها بزرگ خطرناک در کل دنیا حتی در اروپای دموکراتیک آن قدر قدرت دارند که در هر کشوری ممکن است دولت‌ها و سیاستمداران را مشخص کنند و چندان جای تعجب ندارد. نفوذ و رخنه این مافیا حتی در سیستم پلیس اسپانیا در این سریال قابل مشاهده است. عمده‌ترین بخش‌های سریال در گالیسیا، مالاگا، جبل‌الطارق، الخسیراس، مادرید، پورتو و سنگال فیلم‌برداری شده، از این‌رو فیلم را از تک‌منطقه‌ای‌بودن یا تک‌شهری و تک‌محله‌ای دور می‌کند که از امتیازهای مثبت آن محسوب می‌شود. فیلم‌برداری و کات‌ها همگی بجا و درست است و با اینکه داستان چندخطی است، اما سرشته اصلی آن کم نمی‌شود. متأسفانه با اینکه «دارودسته‌های گالیسیا» از سریال‌های خوش‌ساخت اسپانیایی است، اما به‌شدت پیش‌بینی‌پذیری آن ناخوشایند است و اضافه‌شدن یک‌سری داستان‌ها، مانند بیماری زن پلیس، داستان نوه، دختر و مادری که یک کافه را اداره می‌کنند و… از معایب این سریال به شمار می‌رود؛ چراکه اگر سازندگان این سریال روی رشته اصلی فیلم تمرکز بیشتری می‌کردند، جذاب‌تر و غیرکلیشه‌ای‌تر می‌شد. نمره‌های سریال «دارودسته‌های گالیسیا» از سوی منتقدان و مخاطبان قابل قبول است و در وب‌سایت IMDb شاهد امتیاز ۶.۱ از ۱۰ هستیم و ۵۷ درصد از نقدها نیز مثبت بوده است. خیرها حاکی از آن است که به‌زودی فیلم‌برداری فصل دوم سریال شروع می‌شود.

نگاه

گاردینر پس از عذرخواهی ارکستر و گروه کر جدیدی تأسیس می‌کند

فرید بریش: رهبر مشهور ارکستر بین‌المللی که سال گذشته پس از سیلی‌زدن به یکی از سولیست‌ها از برنامه‌های BBC Proms کناره‌گیری کرده بود، اقدام به تشکیل ارکستر و گروه کر جدیدی کرده است. سر جان الیوت گاردینر، پس از درگیری با ویلیام توماس، سولیست ۲۹ساله که به خاطر ورود اشتباه به صحنه در جشنواره برلیوز فرانسه رخ داده بود، عذرخواهی کرد. گاردینر که اکنون ۸۱ساله است، روز دوشنبه اعلام کرد رهبری ارکستر و گروه کر جدیدی به نام «اسپرینگهد» (Springhead Constellation) را بر عهده خواهد داشت. او در ادامه گفت: «از زمان بازگشتم به صحنه در ماه جولای در مونپلیه، پیام‌های حمایت‌گرم و مشتاقانه‌ای از نوازندگان و برگزارکنندگان دریافت کرده‌ام که برایم بسیار الهام‌بخش بوده است. من بیش از هر زمان دیگری خوشحال و سپاسگزارم که با نوازندگان استثنائی همکاری می‌کنم، درحالی‌که هرگز درس‌های ارزشمند سال گذشته را فراموش نخواهم کرد.»

گاردینر پس از حادثه‌ای که در اجرای اپرای «Les Troyens» اثر برلیوز رخ داد، از تعهدات خود کناره‌گیری کرد. او در این حادثه به ویلیام توماس، نوازنده باس و نماینده انگلیس در مسابقه آواز جهانی کاردیف، سیلی زد و اعلام کرد که به دنبال کمک حرفه‌ای برای مدیریت خشم خود است. او در بیانیه‌ای که سال گذشته منتشر کرد، اعلام کرد: «هیچ توجیهی برای رفتار خود ندارم و شخصاً از ویلیام توماس که احترام زیادی برای او قائلم، عذرخواهی می‌کنم. همچنین از دیگر هنرمندان به خاطر ناراحتی‌های که ایجاد شده است، پوزش می‌طلبم. می‌دانم که خشونت فیزیکی هرگز پذیرفتنی نیست و نوازندگان باید همیشه احساس امنیت کنند.» بر اساس گزارش‌های وب‌سایت موسیقی کلاسیک Slipped Disc، نماینده‌ای از گاردینر اعلام کرده بود این رفتار ممکن است به دلیل تغییرات دارویی اخیر او رخ داده باشد.

در ماه جولای، هیئت‌مدیره گروه کر و ارکستر مونته‌وردی (MCO) تصمیم گرفت گاردینر دیگر به‌عنوان رهبر و مدیر هنری به این سازمان بازنگردد. پس از جدایی او، بیش از صد نوازنده خواستار بازگشتم شدن، اما MCO این تلاش‌ها را به‌عنوان «کمپین ترفند‌های کنیف» از سوی گروه کوچکی از افراد توصیف کرد.

گاردینر که دو بار برنده جایزه گرمی شده است، در روز دوشنبه تصریح کرد: «هنگامی که اولین تابستان از MCO جدا شدم، به‌وضوح اعلام کردم که آماده بازنشتستگی نیستم و تمرکز خود را روی پروژه‌های جدید قرار خواهم داد.»

در این تور جدید، نوازندگان برجسته‌ای مانند مایکل نیسمان، اوبویست اصلی، فانی پاکود، ویولونیست اصلی و کلاتی دبرتونی او را همراهی خواهند کرد. آنها در ماه دسامبر در پنج شهر آلمان، فرانسه، اتریش و لوکزآمبورگ اجرا خواهند داشت و برنامه‌هایی نیز برای تور در سال‌های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ در دست دارند. در بیانیه مطبوعاتی اعلام شد که این تور به دعوت شخصی در مکان‌های مختلف برگزار می‌شود تا گاردینر با گسردآوری نوازندگان و خوانندگان برتر، سبک و کیفیت بی‌نظیر اجرایی خود را به مخاطبان ارائه دهد. گاردینر همچنین در ماه می گذشته، به دعوت شخصی پادشاه چارلز که دوست نزدیک او است، رهبری ۲۰ دقیقه اول موسیقی در مراسم تاج‌گذاری پادشاه را بر عهده داشت.

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

شمارش معکوس

بهنازشیربانی

خارجی یا موقعیتی برای معرفی فیلم در خارج از ایران، بتوان آن را با اطمینان گزینه مناسبی برای اعلام به آکادمی اسکار دانست و شاید بهتر است هرچه سریع‌تر فرصتی برای اکران فیلم‌هایی فراهم شود که حائز شرایط بهتری هستند. متأسفانه هیچ‌کدام از ۴۸ فیلم تاکنون به نمایش نر آهده را نمی‌توان دارای حداقل شانس برای این کارزار در نظر گرفت و شاید تنها سه فیلم «چرا گریه نمی‌کنی؟»، «بی‌بدن» و «مست عشق» را بتوان مورد بررسی قرار داد.»

باید از ظرفیت‌های موجود استفاده کرد

امیر اسفندیاری از مدیران سابق و کارشناس سینما درباره روز‌های باقی‌مانده تا معرفی فیلم ایرانی به آکادمی اسکار به «شرق» گفت: «بی‌اینکه از نام و تعداد فیلم‌هایی که قرار است توسط کمیته انتخاب فیلم برای آکادمی اسکار باخبر باشیم،

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

می‌گویم که معتقدم هر سال باید در هر شرایطی فرصت معرفی فیلم به آکادمی اسکار را از دست ندهیم. به هر حال هر سال تعدادی فیلم واجد شرایط حضور در این رویداد هنری بین‌المللی هستند و نباید خودمان را از این رقابت محروم کنیم.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «سینمای ایران تاریخچه مهم و معتبری به لحاظ معرفی فیلم به آکادمی اسکار دارد. نام‌های معتبری در سال‌های گذشته به این رویداد هنری معرفی شده‌اند و موفقیت‌هایی کسب کرده‌ایم. هر سال بنا بر انتخاب هیئتی که متشکل از سینماگران حرفه‌ای و باسابقه سینمای ایران است، به گزینه‌ای که با قوانین اسکار همخوانی بیشتری دارد می‌رسیم.»

اسفندیاری در بخش دیگری از صحبت‌هایش به سالی که قرار بود فیلم «تران نه ۱۵ سال دارم» به آکادمی اسکار معرفی شود، اشاره کرد و گفت: «در آن سال به عباس کیارستمی ویزا داده نمی‌شد و گروهی از سینماگران در اعتراض به این اتفاق تصمیم گرفتند فیلم به اسکار معرفی نکنیم. همان زمان با عباس کیارستمی درباره این اتفاق صحبت کردم و اصلاً موافق نبود به دلیل مشکلی که برایش ایجاد شده، سینمای ایران این فرصت را از خودش دریغ کند.» او ادامه داد: «معمولاً روال انتخاب فیلم برای معرفی به آکادمی اسکار در هر سال با سال قبلس متفاوت است. گاهی هیئت انتخاب تصمیم می‌گیرد با توجه به ظرفیت‌های موجود مثلاً فیلمی تولید مشترک به آکادمی اسکار معرفی کند. مثل زمانی که فیلم «گذشته» اصغر فرهادی را به آکادمی اسکار معرفی کردیم. فیلم متعلق به فرانسه بود، اما نیروی خلاقه این فیلم ایرانی بود و این فیلم مناسب‌ترین گزینه برای شرکت در این رویداد هنری محسوب می‌شد و فیلم هم ایرانی بود. طبعاً گروهی از سینماگران که به امور بین‌الملل بیشتر مسلط هستند، می‌توانند با توجه به قوانین موجود دست به انتخاب بهتری بزنند. همان‌طور که ابتدای صحبت‌هایم اشاره کردم مطلع نیستم که ظرفیت سینمای ایران در یک سال گذشته چطور بوده و چه فیلم‌هایی برای معرفی به آکادمی اولویت بیشتری دارند. باز هم تأکید می‌کنم این ظرفیت هرچه هست نباید خودمان را از آن محروم کنیم.»

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

موقعیتی را نداریم. البته اگر به سمت تصویرسازی ذهنی در ادبیات برویم اتفاق بسیار خوبی است چون به کمک سینما می‌آید. مشکل ما ذهن تصویرسازی است. ما یاد نگرفتیم که تصویری ببینیم و با نشانه‌ها با یکدیگر صحبت کنیم. ادبیات برای ما جذاب است اما حرفی در جهان نداریم و تئاترهایی که اجرا می‌کنیم هم همه خارجی هستند.»

پاکدل درباره کمک ادبیات به سینما گفت: «در جلسه‌ای یکی از صاحب‌نظران حوزه ادبیات گفت دوستان نویسنده به سمت نوشتاری بروند که برای سینما هم جذاب باشد. به عقیده من این نگرش هم یک فاجعه است چون ادبیات یک چیز است و سینما یک چیز دیگر که نباید آنها را به یکدیگر تحمیل کنیم.»

همایون اسعدیان در توضیح قدمت ادبیات دراماتیک گفت: «قدمت ادبیات دراماتیک به «یکی بود، یکی نبود» محمدمعلی جمالزاده بازمی‌گردد و یک تجربه مدرن است اما این وضعیت در غرب به قرن ۱۸ و ۱۹ بازمی‌گردد. شما حتی وقتی به سینمای جهان نگاه می‌کنید، متوجه می‌شوید که کاملاً متکی به ادبیات هستند و ما اساساً این رابطه را ناداشتم چون تا این ارتباط شکل بگیرد زمان می‌برد. حدود هشت ماه است که در تلاشم تا بیوندد بین ناشر و پلتفرم‌ها ایجاد کنم. این دوستان ۵۰ کتاب را خواندند و به زور دو کتاب را تأیید کردند تا به تصویر بکشند. مشکل این است که ادبیاتی را که قابلیت تصویر دارد، می‌گوییم رمان زرد، اما به نظر من یکی از نویسندگانی که آثارش کاملاً قابلیت به تصویر درآمدن دارد آثار اسماعیل فصیح است.»

او ادامه داد: «ما گاوخونی را داریم که بسیار ارزشمند است اما قابلیت تصویر ندارد. ما به‌شدت به ادبیات قصه‌گو نیاز داریم و دوستان نویسنده این ماجرا را کسر شان خود می‌دانند. ما به‌شدت به آن ادبیات نیاز داریم. از زمان‌های متوسط فیلم‌نامه‌های خوبی ساخته می‌شود. اگر رمان‌های فوق‌العاده را بخواهیم تبدیل به فیلم کنیم کار دشواری است، شاید باید بخشی از آن را حذف کرد، اما این را نویسنده‌ها نمی‌پذیرند و همین مشکل اساسی ما با داستان‌نویس‌هاست.»

اسعدیان درباره اقتباس‌های موفق سینما توضیح داد: «به سینما که نگاه می‌کنیم کسی مانند داریوش مهرجویی در «گاو»، «پستچی» و «دایره مینا» بسیار از غلامحسین ساعدی اقتباس کرده و به او وفادار بوده است. ناصر تقوایی که خود نویسنده بزرگی هم هست برای فیلم «ناخدا خوششید» از کتاب «داشتن و نداشتن» ارنست همنگوی اقتباس آزاد کرده است که به نظر من اما نیستیم، تصویرسازی جهان را نمی‌شناسیم.»

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

روزهای باقی‌مانده انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار

پری صابری به سمت خانه ابدی بدرقه شد

مهر: صبح روز گذشته ۲۳ شهریور، مراسم تشییع پیکر زنده‌یاد پری صابری با حضور هنرمندان و مدیران فرهنگی و هنری و با اجزای نیما گرمی، در مقابل تالار وحدت برگزار شد. حسین پاکدل، هادی مرزبان، مهوش وقاری، مارال فرجاد، شکرخدا کودززی، شهره سلطانی، محمد ساریان، محمد حاتمی، سعید داخ، ایرج رحاد، فروغ قجابگلی، عباس عظیمی، یارتا یاران، علیرضا تابش، مهدی شفیع، مرتضی کاظمی، کاظم نظری، اصغر همت، منظر لشکری، داوود فتحعلی‌بیگی، شهرام گرمی، بهرام ابراهیمی، محمد الهیاری، مریم مطرف، فرهاد شریفی، مسعود میرطاف، رضا بنفشه‌خواه و… ازجمله حاضران در این مراسم بودند.

در ابتدای این مراسم، ایرج راد، رئیس هیئت‌مدیره خانه تئاتر به بیان سخنانی پرداخت و گفت: خانم صابری از هنرمندان شاخصی است که از دوران جوانی با بزرگان فرهنگ و هنر آشنایی و هم‌نشینی داشته است و علاوه بر تحصیلات در عرصه‌های مختلف هنرهای نمایشی، تجربه‌های متعدد داشت. او علاوه بر بازی در دو فیلم ماندگار سینمای ایران، آثار درخشانی از نمایش‌نامه‌نویسان مطرح جهان و همچنین از مفاخر ادبیات ایرانی را روی صحنه برد. پری صابری تالار مولسوی را به عنوان مرکز تئاتر دانشجویی راه‌اندازی کرد و ۱۰ سال مدیریت آن را بر عهده داشت. او ادامه داد: کتاب «بانوی رند» توسط نشر ثالث منتشر و فیلمی هم درباره این بانوی هنرمند ساخته شد، اما ناگفته‌های بسیاری از تأثیرگذاری پری صابری در هنرهای نمایشی ایران هست که باید به آنها پرداخته شود.

در ادامه محمد حاتمی روی صحنه رفت و یادداشتی درباره پری صابری قرائت کرد و گفت: ۳۷ سال پیش با ایشان آشنا شدم و پیشنهاد حضور در نمایش «باغ عرفان» درباره سهراب سهرابی را داد که سرشار از ایران و فرهنگ ایران بود. موسیقی در نمایش‌های او غوغا می‌کرد که امروز نام کنسرت‌نمایش بر آن گذاشته‌اند؛ با اجرای موسیقی‌های بی‌حوتاً.

او ادامه داد: برای صابری ادبیات تجملی و دور از دسترس نبود و او شگفتی‌های ادبیات را به نمایش می‌گذاشت. صابری هنرمندی اندرژگو نبود، حضور زن در آثارش پررنگ بود و تا آخرین لحظه عمرش زنانه زندگی کرد و در ذهن‌ها جاودانه شد.

در ادامه فرورغ قجابگلی از حاضران در مراسم خواست تا به احترام پری صابری این هنرمند فقید را تشویق کنند.

او تأکید کرد: کارهای پری صابری قلب‌ها را فتح می‌کرد. هرچای دنیا آثارش اجرا می‌شد، مهر فرهنگ ایران را داشت. من برای نمایش «باغ دلگشا» با ایشان آشنا شدم. به من ایمان، باور و عشقی را داد که تا این لحظه با همان ایمان و باور فعالیت هنری انجام می‌دهم. پری صابری باشکوه بود. قجابگلی تأکید کرد: از آقایان حسین پاکدل و مهندس کاظمی قدراتی می‌کنم که در دوران مدیریت خود می‌دانستند پری صابری چه نگاه هنری و فرهنگی دارد و از او حمایت کردند.

پس از آن پیکر زنده‌یاد پری صابری با اجزای مارش عزّا و بر دوش هنرمندان و حاضران در مراسم تشییع و با حضور حجت‌الاسلام خطیب، نماز بر پیکر این هنرمند اقامه شد.